

# ПРОТОКОЛ

№ 111

гр. Пловдив, 23.05.2022 г.

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арнаудова

Членове: Мария П. Петрова  
Румяна Ив. Панайотова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева  
Сложи за разглеждане докладваното от Галина Гр. Арнаудова Въззивно гражданско дело № 20225000500214 по описа за 2022 година.  
На именното повикване в 11:34 часа се явиха:

Жалбоподателите **ИЛ. Д. Ж. и Щ. ХР. К.**, редовно призовани, не се явяват. За тях се явява **адв. А.К.**, упълномощен от по-рано.

Въззиваемият **ГР. Д. Д.**, редовно призован, се явява лично и с **адв. Л.П.**, упълномощен от по-рано. Същият представя пълномощно и договор за правна защита и съдействие за настоящата инстанция.

**Адв. К.:** Да се даде ход на делото.

**Адв. П.:** Да се даде ход на делото.

**Съдът**

**О П Р Е Д Е Л И :**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

**Докладва се делото:**

**Настоящото производство е образувано по** подадената въззивна жалба от **ИЛ. Д. Ж. и Щ. ХР. К.** чрез процесуалния им представител адвокат **А.К.** против решение № 260003 от 25.01.2022 г., постановено по гр.д. № 104/2019 г. по описа на Старозагорския окръжен съд – III гр.с. Жалбоподателите твърдят, че решението е неправилно, явно необосновано и постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния

закон, за което излагат подробни съображения, поради което молят съда да го отмени изцяло и да постанови друго, с което да уважи изцяло предявените иски претенции за заплащане на дължимите обезщетения. Претендират разноси за двете съдебни инстанции. Към жалбата е представено пълномощно.

**Постъпил е писмен отговор** от ГР. Д. Д., озаглавен „становище“, относно въззивната жалба на ищците, както и писмен отговор от адвокат Л.П. като пълномощник на ответника Д., като и в двата отговора се излагат съображения, че въззивната жалба е неоснователна и необоснована, а обжалваното решение е последователно, детайлно, фактически обосновано, правилно и съобразено с материалния и процесуалния закон, поради което молят съда да отхвърли въззивната жалба. Претендират се разноси за въззивната инстанция.

Посочено е, че се прилага като доказателство извършени промени в статия „Лозя“ от ответника.

Няма направени нови доказателствени искания от страните в жалбата и в постъпилите отговори.

**Адв. К.:** Поддържам подадената от нас въззивна жалба.

Нямам искания за доказателства. Само представям списък с разноси заедно с още едно пълномощно от 21.05.2022 г., което представлява и разписка за платена сума от 2000 лв. в брой.

**Адв. П.:** Оспорвам въззивната жалба. Поддържам отговора.

Посоченото от мен в отговора доказателство го има вече по делото в първоинстанционното производство. Приложил съм го само за прегледност, за улеснение на съда. Сега представям само списък на разностите.

**Съдът счита,** че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

## **О П Р Е Д Е Л И :**

**ПРИЕМА** пълномощното, приложено към въззивната жалба, и днес представените в съдебно заседание две пълномощни.

**ПРИЛАГА** списъци на разностите.

**ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.**

**Адв. К.:** Моля да постановите решение, с което да отмените изцяло решението на ОС Стара Загора като неправилно, явно необосновано и постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. Изложил съм много подробни аргументи, но ще кажа две изречения.

Намирам за фрапантно незаконосъобразно решението с оглед позоваването му на нормите на чл. 24, ал. 1, т. 3 и т. 9 от ЗАПСП. Подробно съм обяснил защо. Това е тезата на въззиваемия, която е развита в целия правен спор, а именно, че използването на статията „Лозя“ на моите доверители в цялост е цитат, което аз намирам за правен абсурд. Законът и съответно съдебната практика много ясно са определили какво представляват цитатите и те са ограничени с оглед обема, в случая до няколко изречения. Много подробно развит аргумент в тази насока има във въззивната жалба. Така че намирам, че въпросното копиране, което е осъществено от въззиваемия, не може да бъде в хипотезата на цитат. Напротив - това е установено дори с експертизата пред Старозагорския окръжен съд. Мнението на филологическата експертиза е, че е налице 100 % идентичност на копирания материал, т.е. на статията „Лозя“. Беше направена такава експертиза и от специалист в областта на агротехниката, който казва, че единствените разлики в двете произведения са технически данни, като в това на г-н Д. са сложени само данни, които актуализират нормативната база по тази тема и нищо повече от това.

Освен това, решението на Окръжен съд Стара Загора съдържа и друг особено фрапантен материалноправен порок. Той касае хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 9 от ЗАПСП. Забележете, там става въпрос единствено и само за свободно използване, което касае библиотеки и библиотечни, архивни институции. В конкретния случай нямаме такава хипотеза. Беше доказано, че въпросният процесен учебник, който е с авторство на г-н Д., е разпространяван с търговска цел на студенти в Т. у. и изцяло на 100 % използва статията „Лозя“ на доверителите ми. В този контекст моля да бъде и вашето решение.

Претендирам разноски.

**Адв. П.:** Поддържа моя отговор на въззивната жалба.

Моля след моята писмена защита да изслушате доверителя ми Д..

От правна гледна точка към нашето възражение добавям следните аргументи. Двата ищци не положиха разумни усилия да докажат каквото и да било свое обедняване или обратното – обогатяване на моя доверител.

Терминът „разумни усилия“ е споменат многократно в директивата, от която въззивните ищци искат да се ползват, а именно Директива 29 от 2001 г. на Европейската общност. Ние отчасти засягаме положението с директивите – какво е спрямо българския закон, но в настоящето съдебно производство моля да отбележите, че тази директива е изменена и допълнена с Директива на Европейския съюз № 790, издадена на 17.04.2019 г. и в тази последна директива са осъвременени и допълнени понятията от първата директива от 2001 г., като към нестопанската цел на неправителствените организации изрично е указано, че попадат и такива организации с цел преподаване, какъвто е ТУ в гр. Стара Загора.

По отношение на претенциите на въззивните ищци, моля да обърнете внимание в решението си, че втората ищца – проф. Щ., е спомената на корицата на книгата-учебник на АУП, съответно тя е спомената и в цитата на стр. 258 от въззивния ищец, т.е. основанията да се посочи името на източник и автор е спазено. Това беше потвърдено и от назначената специално за целта литературна експертиза.

По отношение на първия ищец държа да имате предвид, че той не е споменат в кориците на въпросния учебник като автор, не е споменат и в предговора, когато е изразявана благодарност на издателя към съответните автори, следователно няма как моят въззивен ответник и доверител да го посочи изрично при цитирането в библиографията на съответния труд. Той го е цитирал както Пловдивският аграрен университет го е издал.

По отношение книгата на Пловдивският аграрен университет статията „Лозя“ заема само 4 страници. Тя е била изменена 7 пъти, за което сме приложили доказателство и за вашата инстанция, плюс 2 изречения, които литературната експертиза доказва, че ги няма по простата причина, че не отговарят на българския закон, когато въззивният ответник е издавал неговия учебник. Ние влизаме в Европа, изискванията са други и затова той е бил принуден да премахне тази изречения.

Що се касае до начина на преподаване в университетите в Стара Загора

и Пловдив, естествено те се различават, за което доверителят ми има свобода да пропуска тук-там някое име, за да може студентите не да зубрят имена като папагали, а да разсъждават с главите си.

Държа да кажа, че освен 4 листчета, ищецът не представи никакво друго доказателство – 4 листчета, снимани на ксерокс. Наше беше искането да се изискат от библиотеката на АУП и по никакъв начин с това изискване не се е пречило на ищцовата страна да си ползва техните трудове. Въпросът е, че техните трудове са били изменени, положен е творчески труд, усилия, анализ, обзор, за които доверителят ми има право на интелектуална собственост. Самият той е извършил преподаването с лекции онлайн. Ще оставя на него да ви обясни как е било.

Държа да подчертая, че докато учебникът е предназначен за широк кръг специалисти и студенти, изрично на стр. 6 в учебника на моя доверител е казано, че само студентите онлайн, които се обучават в тази специалност, го ползват. Какъв е бил начинът, оставям на доверителя ми да ви обясни.

По отношение на печалбата и така наречените търговски цели, споменах изменението на тази директива на Европейския съюз, защото в нея изрично се казва, че университетите попадат в графата „неправителствени организации“, а не в графата „печеливши търговци“. Много важно е да се отбележи, че априори твърдението, че съм издал учебник и съм натрупал печалби трябва да бъде доказано. Не може да се хвърлят изрази и да се търси правосъдие на голословни твърдения без никакви доказателства. Не бяха представени и доказателства за нарушен сън, нормален ритъм на живот на въззивните ищци - поне свидетели да бяха викнали.

По отношение на хонорара - този хонорар, с тези две пълномощни, събран с първия, надвишава половината от размера на претендираните щети и моля съдът да приеме, че е прекомерен.

С оглед на това моля да отхвърлите въззивната жалба, да оставите в сила решението на Старозагорския съд и да ни присъдите направените в тази инстанция разноски.

**Въззиваемият Г.Д.:** Искам да кажа как става обучението и разпространението на материалите от този учебник, за който се говори.

Отпечатани са 30 бр. хартиени бройки. Тези бройки бяха необходими

при акредитацията на бакалавърската специалност „Агрономство“ и магистърската програма „Агроекология, растителна защита“ в ТУ Трябва да има учебник като научен продукт със съответния AESBE номер, за да се види при акредитацията, че студентите са осигурени с материали. Тези до 100 бр. при издаването на AESBE номер на учебник се изпращат три копия в националната библиотека и те са изпратени. При издаване на до 200 учебника се изпращат пет копия и т.н. – има си регламент. Поради тези малки бройки съм дал 5 в библиотеката на Т. у. за да се вижда при акредитацията, че има такъв научен продукт, няколко други, раздадени на асистенти и колеги, за да ги ползват. Това е за хартиените копия. В наличност имам още няколко броя, които са при мен.

Твърдя, че нито една бройка не е продадена.

Как става обучението на студентите и как стига информацията до тях?

Когато се отпечата учебника, материалите се качват на електронната учебна платформа „Moodle“ на електронния сайт на Т. у.. Всеки студент, когато се записва, получава персонален код и парола, с които той се регистрира в този сайт и може да има безплатен достъп само до тези материали, които са в неговите учебни дисциплини по учебната програма. Не може всеки студент да влиза в материалите по всички дисциплини на целия университет, те са много. До 2019 г. това се правеше по желание, по усмотрение на преподавателите. След това във връзка с пандемията и минаването на пълно онлайн обучение всички преподаватели бяха задължени да качат своите материали в тази учебна платформа „Moodle“. Иначе просто няма как да се прави електронно обучение. Там всичко се качваше и до настоящия момент е така. В такъв случай, когато има безплатни материали, качени в PDF формат за съответните студенти, издаването на едни хартиени учебници става безпредметно, защото няма кой да ги купи. Това е моят отговор. От 2016 г. материалите пак си бяха в електронната платформа „Moodle“ и всеки можеше да си ги ползва от там. Платформа „Moodle“ на Т. у. е от доста години, но материалите съм качил през 2016 г., когато беше издаден учебникът. Аз преди това не съм и водил в тази специалност. Имаше друг колега, който се пенсионира. През 2016 г. нямаше онлайн обучение, но от тази платформа се ползват материали, без да сме били онлайн. Тя си съществува от отдавна, за улеснение на студентите. Тази платформа се разви,

като започна пандемията. От тази платформа се водеха обучения, провеждаха се изпити, всичко се правеше от нея в пълен електронен вариант. Друго няма какво да кажа.

**Адв. К. (реплика):** Първо, ЗАПСП борава с термините „възпроизвеждане“ и „разпространение“. Както чухме и сега от господин Д., възпроизвеждането и разпространението са не само на хартиен носител, но и в онлайн среда. Комерсиалното използване на едно произведение в XXI век може да се осъществи и в онлайн среда, напр. на базата на ползването на въпросното произведение, за което твърди г-н Д. и заплащането на такси от студентите в ТУ. Така че, тезата, че студентите са ползвали нещо онлайн и че това не е търговско използване и че за него не са платили едни такси на университета, е абсурдна.

Второ - отново слушам как ТУ бил едва ли не НПО, или неправителствена организация, и затова можел да ползва произведенията на други лица. Ако това е вярно, всеки един докторант, професор или доцент ще може да вземе статия на някой друг докторант, професор или доцент и да създава авторски произведения, забележете, което е абсурдно, защото е доказано по безспорен начин, за разлика от твърденията на адвоката на въззиваемата страна, че автор на копираното произведение е единствено и само господин Д., а не е ТУ, защото аз някак си се занимавам професионално с авторско право и по мое впечатление нито едно юридическо лице не може да бъде автор на нищо и това е обективен факт по българското право. От тази гледна точка всички абсурдни твърдения за свободно ползване в хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 3 от ЗАПСП - „цитат“ и в хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 9 от ЗАПСП – „библиотечно“ или каквото и да е друго, пак казвам, е абсурдно, защото това го извършва г-н Д., а не самият университет, както и той преди малко призна. Моля ви да имате предвид тези съображения.

**Адв. П. (дуплика):** Във връзка с цитираната директива № 790 от 17.04.2019 г. си позволявам да прочета в едно изречение чл. 2 и чл. 5 като възражение на направения довод. Чл. 2 казва, че научноизследователската организация означава университет, вкл. библиотеки, институти и др. субекти, чиято цел е да извършва научни изследвания с нестопанска цел. Чл. 5 казва, че трябва да се направи всичко възможно за развитие на научната мисъл във връзка с образователни институции, когато тя осъществява отговорност върху

съответните предмети и образованието става в нейни дисциплини, в нейни помещения или на други места, т.е. тази директива идва точно за това да докаже твърдението на адвоката, че в дигитална среда може да се използват. Тази директива е за дигиталната среда на университети и учебни заведения, когато са с образователна цел, на неправителствени организации, когато нямат печалба. И при положение, че не е доказано от другата страна, че има каквато и да е печалба, не е редно да валидирате без доказателства едно решение в противна посока на това, което Старозагорският окръжен съд е решил. В този смисъл моля да се произнесете.

**Съдът обяви**, че ще се произнесе в законния едномесечен срок, считано от днес, т. е. до 23.06.2022 г.

Протоколът изготвен в с. 3.

Заседанието се закри в 12:04 часа.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Секретар:** \_\_\_\_\_